

7. โย อัครเหตุ ประระเหตุ
 ชักขิปุญฺญโธ มุตา พฺรหฺมิ
 ษณะเหตุ จะ, โย นะโร,
 ตัง ฐัญญา วะสะโธ อิติ.
 คนถูกเขากลายเป็นพยาน แล้วกล่าวคำเท็จ เพราะเหตุแห่งคนก็ดี เพราะเหตุแห่งผู้อื่น
 ก็ดี เพราะเหตุแห่งทรัพย์ก็ดี ฟังรู้ว่าเป็นคนอ้อย.
8. โย ญาตีนัง สะปินัง วา,
 สะหะธา สัมปิเยนะ วา
 ทารสุ ประฏิทิสสะติ,
 ตัง ฐัญญา วะสะโธ อิติ.
 คนผู้ประพฤติกว้างกิน ในภริยาของญาติก็ตาม ของเพื่อนก็ตาม ด้วยข่มขืนหรือด้วย
 การร่วมรักกัน ฟังรู้ว่าเป็นคนอ้อย.
9. โย มาตะรัง วา ปิตะรัง วา
 ประหุสสันโต นะ ณะระติ
 ชินณะกัง คะตะโยพพะนัง
 ตัง ฐัญญา วะสะโธ อิติ.
 คนผู้สามารถ แต่ไม่เลี้ยงมารดาหรือบิดา ผู้แก่เฒ่าผ่านวัยหนุ่มสาวไปแล้ว
 ฟังรู้ว่าเป็นคนอ้อย.
10. โย มาตะรัง วา ปิตะรัง วา,
 หันติ โรสสิ วาจาเย
 ภาตะรัง ณะกีนิง, สะสูง,
 ตัง ฐัญญา วะสะโธ อิติ.
 คนผู้ทบตี คำว่า มารดาบิดา พี่ชาย พี่สาว พ่อตาแม่ยาย แม่ตัวหรือพ่อตัว
 ฟังรู้ว่าเป็นคนอ้อย.
11. โย อัครถัง ปุณฺณิโต สันโต
 ประฏิจันนณะ มันตติ
 อนัตถะมะนุสาสะติ
 ตัง ฐัญญา วะสะโธ อิติ.
 คนผู้ถูกถามถึงประโยชน์ บอกสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ พุคกลบเคลื่อนเสีย ฟังรู้
 เป็นคนอ้อย.
12. โย, กัศฺวา ปาปะกัง กัมมัง
 โย ประฏิจันนณะกัมมันโต
 มา มัง ฐัญญาติ อิจฉะติ,
 ตัง ฐัญญา วะสะโธ อิติ.
 คนทำกรรมชั่วแล้ว ประารถนาว่าใคร ๆ อย่างฟังรู้เรา ปกปิดไว้ ฟังรู้ว่าเป็นคนอ้อย.

13. โย เว ประภัง คันทว่า
 อากะตัง นัปปะภูชติ
 คนผู้ไปสู่สกุลอื่นแล้ว และบริ โภค โภชนะที่สะอาด ช่อมไม่คอบแทนเขา ผู้มาสู่
 สกุลของคน ฟังรู้ว่าเป็นคนด้อย.
14. โย พราหมะณัง वा สะมะณัง वा;
 มุสวาเวนะ วัญเจติ
 คนผู้ลงสมณะ พราหมณ์ หรือแม้วัณพิกอื่น ด้วยมุสวาท ฟังรู้ว่าเป็นคนด้อย.
15. โย พราหมะณัง वा สะมะณัง वा
 โรสติ วาจา นะ จะ เทติ
 ภัตตะกาณ อุปัฏฐิต,
 ตั้ง ฐัญญา วะสะโล อิติ.
 เมื่อเวลาบริ โภคอาหาร คนผู้คำสมณะหรือพราหมณ์และไม่ให้โภชนะ
 ฟังรู้ว่าเป็นคนด้อย.
16. อะสะตัง โยธะ ปะฬุติ,
 กัญจิกขัง นิฉิกังตาโน
 โมหนะ ปะลิกณฐิต,
 ตั้ง ฐัญญา วะสะโล อิติ.
 คนในโลกนี้ ผู้อัน โมหะครอบงำแล้ว ประรณของเล็กน้อย พุคอวดสิ่งที่ไม่มี
 ฟังรู้ว่าเป็นคนด้อย.
17. โย จัตตานัง สะมุกกัง เส,
 นิหีนุ เสนะ มาณะ
 ปะระ จะ อะวะชานะติ
 ตั้ง ฐัญญา วะสะโล อิติ.
 คนเลวทราม ยกคนและดูหมิ่นผู้อื่น ด้วยมานะของตน ฟังรู้ว่าเป็นคนด้อย.
18. โรสะโก กะทะริโย จะ,
 อะหิริโก, อะโนตตปี
 ปาปัจโจ, มัจฉะรี, สะโร,
 ตั้ง ฐัญญา วะสะโล อิติ.
 คนฉุนเฉียว กระด้าง มีความปรารถนาลามก มีความครหณี ใ้อวด ไม่ละอาย
 ไม่สะอึกกลัว ฟังรู้ว่าเป็นคนด้อย.

